

SỐ 85 *Truyện dài của HOÀI BIỆP THỦ LANG*
CHƯƠNG VIII
Hòn ma sống lại !

(Tiếp theo)

Đột nhiên hòn tên lèo giang :

Pitch thi ! Cái hầm dài rết !

Tâm hòm hù cù lưới :

Đâu ? Đâu ? Ông tìm thấy cái hầm rết à ?

Cóng người thám tú vốn xưa nay ditem đậm hòn này cũng trốn néu cuống kín vú mìng :

— Đúng nay, co ngõ mà xem là Đát chiec quan tài này băng đà, tôi già lười kiếm xuông phia ngoài ta này băng đà, tôi già lười kiếm xuông phia trong ta, co phải rõ ràng ngày thêng bùng bục không ?

— Đúng là đây là chiếc cửa hầm băng đà !

Tâm lảng tai nghe, quả nhiên thấy lồng lỏi thiệp gửi trong lòng chiếc quan tài đều chỉ kêu : bu ! bu ! bu !

Nhưng, cũng ngày đó, một tiếng « vắn »

như trời đất lòi âm ầm dồn vào trong gian cỗ

mộ, tiếp theo những tiếng rong rau chuyển động, tưống

chóng cả một hang da ngoài kia vùa đập sập xuông.

Người thám tú đứng phát dại, ngơ ngác, chau

mày nhèo, ngóng môi giang, giọng quyết liệt :

— Cố là chung dù phả để tưởng !

Nhưng, không ?

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài. Cái khoang hô phia trên đầu Tâm

cứu họ hép dần dần !

Lúc trước, khoang hô đó còn chiếm một phần

chiếc quan tài. Dần dần, khoang hô thu hẹp chỉ

tồn như để ép cùi ngang nhanh chia rẽ xuông

đầu .

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

Xin lỗi ta ! Việt giáp lâm rết ! Cố khát khao

ngó khom lung xuông, chau vao sầu hồn trong nay .

Thực là một cảm tưống quá gó !

Chu vào trong lòng một chiếc quan tài & giấu

một ngòi cổ mòi vùn dưới đất sét làm lòi thoát .

chưa baot gòi Ván có thể ngòi rắng đó là sự thật !

Cũng như chia bao giờ Tám ngòi rắng cùi đòi thiếu

nết của mình co thê trai qua những thời khắc kí

quốc như thế này !

Tai neng vân nghe rõ ràng mọi tiếng động, từ

từng nốt ca của người thám tú cho đến tiếng hằng

âm rung chuyển phia ngoài hầm da nhưng mảng mảng

hoa len chia cùn nhìn thấy một mảng da xám chium

trong bóng tối u mờ — Tám ngòi đèn bóng tối trong

hai hòi mít của chiếc đầu lâu.

Nàng chỉ còn biết theo lời người thám tú, bò

rạp người xuông, và thu hình thực nhỏ, và nếp minh

nhìn rõ cái đầu khô gót nhất này ?

(CÒN NỮA)

SỐ 137 *Truyện dài của VI-BẮNG và VĂN LÂM*
CHƯƠNG X
Một cuộc họp mặt

(Tiếp theo)

— Thúy có không đau lám. Nô chí có ý đay

mà không dến móng.

Yến Sa bảo :

— Thúy, anh xưa soạn dem con báo di tám, và cho anh nghĩ. Tôi còn nhiều chuyện cần đền anh.

Nóng Châu tò vò mừng rỡ, nhưng hòn không

dám hỏi.

Yến Sa chọt hứu quay lại phía con vật đang nằm

co quắp, rồi dùng tiếng Mường vỗ đầu mè ra lệnh.

Quả nhiên con báo nhẹ nhàng dừng dậy di đến

gần Nóng Châu.

Yến Sa nói :

— Hết đê tay lén đầu nò mà đia,

Nóng Châu làm theo lời. Con báo ngoan ngoãn

di theo.

Yến Sa đứng yên nhìn Nóng Châu và con

báo. Khi người ta vét đã khai hòn, Yến Sa bô

nét mặt nghiêm nghị, quay sang tôi vòi :

— Anh.

Tôi ném tay Yến Sa kéo vào lòng hòn lén mài

tóc nòng và đap :

— Em.

Yến Sa vuốt lại mái tóc và lôi :

— Anh đang định âm mưu gì đây ?

Tôi cười :

— Anh đang tập cho Nóng Châu phong dao ?

— Đề lâm gi ?

— Đè cùa có Yến Sa đang bị người ta giam

cầm.

Yến Sa nhủ may nhưng chỉ một phút sau, nàng

đã hiểu rõ mún nói gì nên bắt cười và đap :

— Anh tính quá thật, Wa Nóng Châu nghe

ngay không hòn già chi ?

— Cố chứ, hòn hôi anh đán cùa chục cây,

Nhưng hòn là vò mò mò mò, chủ mòn mòn vịt cứ

cùi Yến Sa khói bi tu hi du có phải đổi mạng ngay

hòn cầm làm.

Yến Sa bỗng cù vó lồng mà hỏi :

— Anh đang tính kẽ trù hai thằng gác cổng

trước đây phải không ?

— Phải, anh đã nghĩ kẽ hoạch chu đáo lâm.

nhiều một con mèo vào tận góc trong cùng chiếc quan tài. Tuy nhiên Tâm có thể xoay chuyển mìnhs được để dang, vì đây là một chiếc quan tài rộng lòn khéo, nhứt chung có đủ chỗ cho hai người cùng chui vào một lòn.

Nhung bò túi giang trong cùng, Tâm vừa zấy người lại, bỗng thấy người thám tú vét nhảy ra tiếng nói :

— Cùi cùi yên ! Đế tôi thử thi nghiệm đóng

nắp quan tài lại xem có được không.

Tâm chưa kịp hiểu hòn ta định hành động nhường

giá, đã nghe tiếng chấn hòn thinklich chạy may

bước rõ ràng như một tiếng «ech» ngày trên

đau .. và ngày trên đầu Tâm, nêu chiếc quan tài

bảng đã bồng ty nhiên chuyên dịch, từ từ khép

lai !

Tâm vẫn cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài. Cái khoang hô phia trên đầu Tâm

cứu họ hép dần dần !

Lúc trước, khoang hô đó còn chiếm một phần

chiếc quan tài. Dần dần, khoang hô thu hẹp chỉ

tồn như để ép cùi ngang nhanh chia rẽ xuông

đầu .

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng ! Chung chưa tim được cách

vận hành quan tài quan tài lít nhát đòn thi giờ

cho ta đây được tám cùi hầm nàu lén.

Tiếng người thám tú vừa dứt, chợt phia ngoài

bật lên một tiếng rõ thát hòn như một tên rắn, viron

vào chui vào lồng quan tài, và nhe rạy cầm

cáy nén vào theo, truot, khi chép bắc tang đà tự

đóng khít mít, với một tiếng « teps » khò và gõi l

Lienda khòi, Tám ngòi hòn tên rắn xem rập

nhieu tiếng hót chua chát, cũng nhiều tiếng

nhau tron lồng quan tài, và nói :

— Chia súng chia lõi !

Tâm đã nay đã gác hòn chuc

nhìn rõ cái hòn tên rắn xem rập

nhieu tiếng hót chua chát, cũng nhiều tiếng

nhau tron lồng quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

— Cố dùng súng !

Tâm ván cùi raps người, kinh hoàng ngược mắt

nhìn rõ cái khoang hô chiếu sáng bởi ánh đèn cầm

trên thành quan tài, và nói :

